

Avanteen kanssa MOOTTORIPYÖRÄLLÄ

Teksti ja kuva: Seppo KYKKÄNEN

Avanne ei estä tekemästä itselle mieluisia asioita, jos vain tahtoa ja uskallusta on. Motoristikin pärjää ohutsuoliavanteen kanssa.

Mielessäni alkoi yhä voimallisemmin kiertää ajatus, jospa ajaisin yhden IBA:n (Iron Butt Association) ajon. Suomessa käytämme sanaa rautaperse-ajo. Olen vuosien varrella joidenkin ajokumppaneiden kanssa miettinyt sellaisen ajon suorittamista, mutta se on jäänyt aikomukseksi. Siispä tuli hetki, jolloin sanoin vihdoinkin itselleni, että yritän yksin. Matkaa siis 1000 mailia eli 1609 kilometriä ja aikaa suoritukselle 24 tuntia liikennesääntöjä ja erityisesti nopeusrajoituksia noudattaen. Ajoharrastuksen lopettaminen iästä ja voinnista johtuen tulee kuitenkin joskus eteen ja silloin olisi mukavaa, jos olisin IBA Finlandian jäsen.

Ajankohta osui hyvin: juhannusliikenne ei asuinseudullani vielä ollut vielä ruuhkauttanut teitä ja mitä pidemmälle ajoin, sitä väljempää teillä oli. Tietyt paikka paikoin hidastivat ja hankaloittivat ajamista. Lämpötilat eivät olleet ihanteelliset, varsinkin aamuyön aikana lämpötila oli vain noin kaksi astetta. Vettäkin satoi useiden satojen kilometrien matkalla (Jämsä – Kuopio – Kajaani – Kuusamo – Rovaniemi – Kemijärvi – Vaasa – Pori – Jämsä). Vain ajon alussa ja lopussa oli poutaa.

Hankaluutta ja voimakas onnistumisen tunne

Miten kaikki sitten sujui? Ensin valitukset: koko ajan paleli, sade kasteli ja lisäsi vilua, nivelet ja jäsenet kipeytyivät, silmälasien sangat painoivat korvalehtiä kivuliaasti, avannepuussin tyhjennys oli tehtävä erityisesti yöaikaan levähdysalueiden reunalla eikä lämmintä juomaa saanut, koska huoltoasemat olivat kiinni öisin jne.

Sitten muut tunnelmat: ajatuksille oli tilaa liikkua, suomalaisen maiseman kesäyön tunnelma on

hieno, yksin ajaminen antaa merkittävän yhteyden ympäröivään maailmaan, jota en osaa ilmaista – se on henkilökohtaisesti koettava. Varsinkin aamuyön aikaan saa nähdä monenlaisia eläimiä. Eteeni osui muutama pieni porolauma, jokunen jänis/rusakko, oravia, yksi komea hirvi, runsaasti lintuja ja joitakin muita eläimiä. Sitten vielä voimakas onnistumisen tunne siitä, että kykenin kauan mietteissä olleeseen ajosuoritukseen.

Se on kuitenkin selvä, että avanteen kanssa on kaikkeen mahdolliseen ja mahdollitomaankin asiaan varauduttava. Syöminen ja juominen on suunniteltava erityisen hu-

lellisesti. Ajoasento moottoripyörän päällä ei ole avannehmiselle paras mahdollinen. Avannetarvikkeita on oltava varmuuden vuoksi riittävästi mukana. Itselleni kuitenkin tärkeintä oli ajatus, että maailma tai yksi prätäkä-ajo ei ohivuotoihin tai muuhun vastoinkäymiseen kaadu. Menoksi vain!

Lähdin Jämsästä 22.6.2017 klo 10.10 ja päätin suorituksen 23.6.klo 09.34. Jäljelle jäi lomakkeiden täyttäminen ja ajosuorituksen hyväksymisen odottaminen. Vain muuttaman päivän kuluttua sain sähköpostitse tiedon, että ajosuoritus on hyväksytty. Mukavaa.

Ohutsuoliavanne ei estänyt motoristi Seppo Kykkästä saavuttamasta unelmaansa.